

KJE ŽIVIMO?

ROBERT PETKOVŠEK

Del slovenskih medijev se še vedno ni odpovedal dediščini komunističnega režima, škodoželjnosti do Cerkve.

Leta 399 pr. Kr. je bil v Atenah usmrčen Sokrat. Živel je v predanosti resnici in pravičnosti, zato ga mnogi primerjajo z Jezusom. Zahodna civilizacija se je v dobronamerni meri oblikovala iz posnemanja teh dveh velikih človeških likov. Platona, ki je bil Sokratov učenec, je učiteljeva smrt globoko prizadela. Takrat je bil star približno petindvajset let; iz razočaranja nad dogodkom je sežgal vsa svoja pesniška in druga umetniška dela – zgodbe, ki jih je do takrat ustvaril – in se zaobljubil iskanju resnice. Na oblast je hotel privedi »izvedence v resnici« filozofe, ker je resnica temelj pravičnosti, brez pravičnosti pa vsaka človeška skupnost potone v nasilje.

Danes so na oblasti mediji. Dovolj je pogledati, kako se jim predsedniški kandidati tako rekoč prodajajo in kaj vse so pripravljene storiti, da bi jih mediji prikazali v svetlejši luči: prvi ne izpusti nobenega medijsko odmevnega dogodka – v čistem nasprotju s svojimi prepričanji mu ni težko priti niti na zbor s katoliškimi skavti niti odlikovati Karitas –, drugi razkazuje svoje sposobnosti pri vseh mogočih opravilih, od pobiranja smeti do pakiranja jogurtov, tretja se obleče v državno zastavo, četrti, ki meni, da »biti predsednik« ni »biti igralec«, pa se v medijih komajda pokaže – a žal, brez medijev danes človeka ni v javnem prostoru.

Vrnimo se k Sokratu in Platonu. Medijev takrat niso poznali, poznali pa so izvedence v besedi, govorce, ki so krojili politiko in z močjo svoje besede usmerjali javnost. Javnost je sledila njihovi besedi. Ko so s prstom pokazali na Sokrata, se je proti njemu obrnilo tudi javno mnenje in od njega zahtevalo, naj se odpove svojemu prepričanju, drugače ga bodo odstranili – likvidirali.

Platon, njegov učenec, je vse to opazoval. Videl je, da samovoljno ustvarjanje zgodbe vodi državo v propad. Država, ki živi od praznih zgodb in obljub, od čehljanja po ušesih in od slepljenja src, ne more preživeti. Državo je začel primerjati z votlino, ki jo razsvetljuje le šibek sij ognja, v katerem so vidne le sence in ne stvari same. Iz senc pa si težko ustvarimo pravo podobo o izvirniku. Ta prispodoba o votlini opisuje družbo, ki ne živi od resnice, ampak od njenih senc: od zgodb, od polresnic in od laži. V okolju polresnic in laži ni bilo težko Sokrata, ki nesporno velja za enega največjih, najbolj krepstnih duhov, prikazati kot pritlehnega škodljivca in intriganta.

Prispodoba razsvetljuje situacijo, v kateri živimo. Vlogo atenskih govorcev, agitatorjev, so prevzeli nekateri mediji. Ti mediji določajo cilje, ki jim javno mnenje sledi. Ustvarjajo zgodbe, ki vlečejo za seboj mišljenje, voljo in srce, in ogrevajo ljudi za dobro ali slabo, tem v podporo, onim v škodo. Masa – moramo reči: masa! – temu preprosto sledi in ponavlja: »Če je tako pisalo, bo že držalo!«

Najbolj očiten primer takšnega delovanja medijev je »afera Rode«. Ustvaril jo je časopis Delo – s pojasnilom urednice, da »pišejo zgodbo«. Slišalo se je ... Ena govornica je povlekla drugo; val je hipoma zajel vso Slovenijo in pljusnil daleč prek meja male Slovenije. Zgodba je nenadoma postala uspešen izvozni artikel; žal zanjo tujina nič ne plača, spominja pa jo na majhno deželo z zmožnostjo ustvarjanja velikih škandalov. V tem je prva, velika zasluga časnika Delo: lahko bi si prizadeval, da bi v tujino »prodal« zgodbo o Pedru Opeki, duhovniku iz iste hiše in iz iste redovne družbe kakor kardinal Rode. A ne, to raje prepušča francoskim časopisom, ki zgodbo o Opeki obnavljajo iz tedna v teden in ljudi spodbujajo k nečemu lepemu, človeškemu, vzvišenemu ... Ne, če je mogoče škodovati »notranjemu sovražniku«, Cerkvi, se je bolje lotiti tega! Del medijev se še vedno ni odpovedal dediščini komunističnega režima, škodoželjnosti do Cerkve. Motiv za takšno obnašanje časnika zagotovo ni javni interes; je ideološki, in še bolj preprosto: psihološki, v glavah posameznikov, če ne celo zgolj fiziološki, v tem, da je kardinal Rode običal v »prebavnem traktu« kakega posameznika, ki ga zaradi osebnih zamer ne more in ne more »prebaviti«. Vsekakor v zgodbi, polomljeni od notranjih protislovij, ni niti kančka sledu o resnici in o iskanju resnice. Resnica je v popolnem nasprotju z zgodbo, ki jo je časnik ustvarjal – in jo je hotel še nadaljevati, kakor se to kaže v drugih medijih, satelitih Dela. A nadaljevanje je tu konec – predčasno!

Škodoželjnost pa si že utira nova pota. Takoj ko je bilo jasno, da je »afera Rode« propadla, je začel Dnevnik ustvarjati zgodbo o krivdi nadškofa Stresa za finančni polom mariborske nadškofije. Vemo, da so preiskave v teku; a Dnevnik – na podlagi subjektivnih poročil – že vnaprej razsoja, kdo je kriv. To je rdeča nit vseh omenjenih zgodb: vedo več in prej, kakor to pokažejo rezultati analiz in raziskav. Čemu torej potrebujemo analize in raziskave, ko pa lahko resnico o Cerkvi izvemo takoj iz nekaterih naših dnevnikov? Ti pravijo: »Delamo v javnem interesu!« In kaj je zanje v javnem interesu? Vsekakor ne rezultati natančnih, objektivnih, strokovnosti zavezanih analiz, ampak zgodbe, ki jih iz nekkih govoric nekkih ljudi nekje in nekoč ti mediji ustvarjajo povsem samovoljno v podrejenosti svojim ideološkim, psihološkim in fiziološkim nastavkom.

V mladosti je Platon pisal in ustvarjal zgodbe. Ko je videl njihovo škodljivost – to, da je bil Sokrat žrtev enakih škodljivih zgodb –, je vsa svoja mladostna dela uničil. Tudi za trenutek si ni več dovolil, da bi jih prebral in si z njimi slepil misel in srce. Val odjavnega dnevnika Delo, ki ga je sprožila zgodba o kardinalu Rode in smo o njem brali v pisnih bralcev, je bil le izraz razočaranih bralcev, ki so v duhu sledili velikemu Platonu. Sapienti sat!

(Po Družini)

Rešitev preko Evrope?

Evrška skupina je dobila ključno orožje v boju proti krizi. Zaživel je namreč stalni mehanizem (ESM), ki bo v pomoč članicam območja s skupno evropsko valuto. Med kandidatki za pomoč je vse pogostejše in glasneje omenjana Slovenija, a finančni minister Janez Šušteršič trdi, da o tem naša država še ne razmišlja.

Stalni evropski reševalni mehanizem so zagnali pretekli ponedeljek 8. oktobra v Luksemburgu na ustanovnem zasedanju sveta njegovih guvernerjev, to so finančni ministri članic evrske skupine. »Zagon evropskega reševalnega mehanizma pomeni zgodovinski mejnik pri oblikovanju prihodnosti evropske monetarne unije. Evro območje ima zdaj stabilen in učinkovit požarni zid, ki je ključen gradnik v strategiji za zagotavljanje finančne stabilnosti,« je ocenil vodja evrske skupine Jean-Claude Juncker. A kljub začetnemu optimizmu je neznank še precej, zato Juncker opozarja, da vsi problemi še zdaleč niso rešeni.

Stalnemu evropskemu reševalnemu mehanizmu sta agenciji Fitch in Moody's že dodelili najvišjo bonitetno

oceno. Imel bo za 500 milijard evrov posojilne zmožnosti. Državam v območju evra bo lahko pomagal s posojili, z dokapitalizacijo bank prek posojil vladam, s preventivno posojilno linijo ter s kupovanjem obveznic na primarnem in sekundarnem trgu državnih dolžniških vrednostnih papirjev.

»Za zdaj ne preišljuje mo o tem, da bi bilo treba uporabiti ESM,« je zagotovil Šušteršič, potem ko je avstrijska ministrica našo državo tudi javno omenila kot eno od kandidatki za pomoč iz novega mehanizma. Zakaj se Slovenija pojavlja v družbi takšnih držav? »Zato, ker gospodarske razmere v državi niso enostavne. Zato, ker so obrestne mere, ki jih Slovenija trenutno plačuje za zadolževanje na trgih, približno na ravni španskih ali v zadnjih mesecih celo nekoliko višje. Pa tudi zato, ker se čaka, kaj bo Slovenija uspela storiti in česa ne,« odgovarja slovenski minister. Obenem je znova zagotovil, da bo vlada storila vse, kar je treba, da se bo Slovenija izognila prošnji za pomoč. Po njegovem namreč to ni najboljša rešitev.

Državni zbor pa je med-

tem minuli teden po pričakovanih sprejel zakon o ukrepih za krepitev stabilnosti bank. Poslanci Jankovičeve Pozitivne Slovenije so v parlamentu načrtno manjkali, medtem ko so poslanci Lukšičevih Socialnih demokratov zakonu vneto nasprotovali. Izkazalo se je, da so dodaten čas, ki so ga zahtevali za preučitev dopolnil temeljito izkoristili za kritiko zakona. Na podlagi zakona se bo ustanovila posebna družba, na katero se bo preneslo slabe bančne terjatve. Zakon pravi, da bo šlo za terjatve, vrednostne papirje, izvedene finančne instrumente, odobrene kredite ali garancije bank, ki so nastali pred 1. septembrom letos. Kaj konkretno, še ni znano. Je pa časnik Finance že naredil nekaj ocen. Kar nekaj bo podjetij in kar nekaj nepremičnin. Največja finančna naložba, ki bo po mnenju Financ skoraj gotovo pristala v portfelju reševalnega sklada, je 23-odstotni delež Mercatorja, vreden nekaj nad sto milijonov evrov.

Sicer pa med ekonomisti prevladuje mnenje, da se bo gospodarsko stanje obrnilo v pozitivno smer šele leta 2014.

Spomin na Teharjah

V spominskem parku na Teharjah je bila preteklo nedeljo 7. oktobra tradicionalna spominska slovesnost za žrtve medvojnega in povojnega nasilja. Sveto mašo je daroval upokojeni koprski škof Metod Pirih. V nagovoru je poudaril, da ohranjati živ spomin na pobite na Teharjah in drugod ni samo zgodovinska, ampak tudi moralna zahteva.

Škof Metod Pirih je v pridigi dejal, da imamo na Slovenskem evidentiranih več kot 600 grobišč, vendar ni politične volje, da se to razišče. Postregel je tudi s podatkom, da je druga svetovna vojna na Slovenskem terjala 95.000 žrtev. Več kot 30.000 ljudem je bila odvzeta pravica do spomina, do pokopa in groba.

Za več kot tretjino žrtev se sploh po Pirihih besedah ni smelo trditi, da so bili ubiti. Zanj je pravica do pokopa in do negovanja spomina ena od osnovnih civilizacijskih pridobitev. »Civiliziranost kakšnega naroda in razsežnost sprave je v tem, da ljudi poimenuje z imenom in jih pokoplje. Tudi če gresta odkrivanje grobišč in identifikacija pobitih – največkrat brez sodbe – le počasi naprej, moramo to delo nadaljevati. Omalovaževanje in potiskanje žrtev v pozabo je nedopustna krivica. To je hudo kršenje človekovih pravic,« meni škof Pirih.

Predstavniki Nove slovenske zaveze Boštjan Zadnikar pa je ocenil, da je stanje duha v slovenski družbi postalo nezno. Tako po njegovih besedah kot narod ne moremo več naprej. Nujno bi potrebovali takojšnjo duhovno-moralno arbitražo od zunaj, je dodal.

Spomnil je, da je nemški kancler Willy Brandt leta 1970 padel na kolena v Varšavi kot znak velikega kesanja in spoštovanja do 56.000 žrtev varšavskega geta, ki so jih leta 1943 pobili nacisti. Ob tem se je Zadnikar vprašal, kdaj bomo mi dočakali podoben

padec na kolena tu na Teharjah ali v Kočevskem Rogu.

Po njegovih besedah kot vse kaže Slovenci zaradi »te preklete revolucije« nikoli več ne bomo normalen in enoten narod. »Od teh strašnih časov je minilo približno 70 let. Piše se leto 2012 in Slovenija je danes povsem drugačna. Pa je res? Ne, temu žal ni tako. Ljudje, ki so si tedaj dovolili izvajati teror in genocid nad lastnim narodom, so še vedno tu. Živijo med nami. Z drugimi imeni in priimki, toda s povsem identično miselnostjo in ideologijo ...« je še dejal Zadnikar.

Na Teharjah so med drugo svetovno vojno Nemci zgradili vojaško taborišče, ob koncu vojne pa so tam zaprli ujetnike, ki so sodelovali pri obrambi Celja. Po koncu vojne je bilo taborišče krajši čas opuščeno. Znova je začelo delovati konec maja 1945, ko so vanj namestili domobranci in nekatere civiliste, ki so se zatekli v zavezniška taborišča na avstrijskem Koroškem, bili izdani in vrnjeni. Konec maja 1945 so komunistične oblasti v taborišče na Teharjah pripeljale Rupnikov bataljon, v prvih dneh junija 1945 pa še približno 3000 domobrancev. Po ocenah je šlo skupaj za okoli 5000 ljudi, ki jih je povojna oblast brez sojenja usmrtila mesec ali dva po koncu druge svetovne vojne v Evropi.

Nov uspeh za dokumentarec o Pedru Opeki

Režiser filma *Pedro Opeka, The Friend of the Poor* (Pedro Opeka, Prijatelj revežev) Jože Možina je na festivalu ITN v Hollywoodu prejel nagrado za najboljšega režiserja v kategoriji dokumentarnih filmov.

Dokumentarec predstavlja delo in osebnost karizmatičnega duhovnika, ki je s sodelavci gibanja Akamasoa pomagal več kot 23.000 brezdomcem. Pedra Opeko gledalec tako s pomočjo kamere spremlja pri spopadu z revščino in preveliko potrošnjo ter pri varovanju okolja za globalni zgled pri reševanju največjih svetovnih vprašanj.

Festival ITN se je začel 12. septembra na Beverly Hillsu, projekcije filmov v tekmovalnem programu pa so se zvrstile na avenuji Melrose v Hollywoodu. Možini bodo nagrado izročili na slovesnosti januarja 2013 v Los

Angelesu.

Celovečerni film s slovenskim naslovom **Pedro Opeka, dober prijatelj** so prvič predvajali decembra lani na TV Slovenija. Podrl je vse rekorde gledanosti, saj je imel z eno ponovitvijo okrog pol milijona ogledov. Približno 100 minut dolg dokumentarni portret je zastavljen kot ena najlepših zgodb našega časa, je zapisal Možina.

Jože Možina se je rodil v Dobravljah v Vipavski dolini. Po študiju zgodovine in sociologije kulture na Filozofski fakulteti v Ljubljani se je zaposlil kot novinar, dokumentalist na RTV

Opeka in Možina - dobra prijatelja

Slovenija. Je avtor odmevnih dokumentarnih filmov, ki so nastali v produkciji TV Slovenija, kot so *Dosje Slobodan Milošević*, *Zločin, ki ne zastara*, ter *Zamolčani - moč preživetja*.

VTISI IZ SLOVENIJE

Konferenca slovenskih novinarjev iz sveta in Slovenije (2) Okrogle mize

(Od našega dopisnika)

Na 1. konferenci slovenskih novinarjev (časnikarjev) iz sveta in Slovenije, ki jo je organiziral Svetovni slovenski kongres 27. in 28. septembra letos v Ljubljani (glej prejšnjo številko), so se zvrstile razne okrogle mize z različnimi temami.

Ivo Jevnikar

Kako sprejemajo izzive modernizacije medijskega sveta slovenski časnikarji in kako jih primerjajo s situacijo v Sloveniji in v tujini je bila prva; vodila jo je Vlasta Jeseničnik iz RTV Slo. Sodelovala sta dva predstavnika iz Trsta (Bojan Brezigar, nekdanji odg. urednik Primorskega dnevnika) in Darko Bradassi (vodi spletni portal slomedia.it), Katarina Drlja (dopisnica Al Jazzera Balcans v Bruslju), stanovska predstavnika Matija Stepišnik (Društvo novinarjev Slovenije) in Igor Kršinar (Združenje slovenskih novinarjev in publicistov) ter Mirko Štular (R Slo2 - Val 202). Iz prispevkov je bilo razbrati dejstvo, da danes noben medij ne more obstajati brez multi-medijske podpore; naj bo to časopis, revija, radio ali televizija - vsi 'morajo' imeti še spletni portal s pisnimi, slikovnimi in avdiovizualnimi prispevki, če hočejo biti prisotni med publiko in preživeti. Jasno je bilo tudi, da je poseben izziv kako (pre)živeti pritisk politike in lastnikov medijev.

Katarina Drlja

Še posebej je bil oster Igor Kršinar (revija Reporter) nad slovensko medijsko nepluralnostjo. Na dva dela je bila razporejena problematika slovenskega časnikarstva po svetu. Prvi del je vodil Ivo Jevnikar (časnikar v slovenskem uredništvu RAI), za mizo pa je sedelo pet časnikarjev iz primorskega zamejstva (Dušan Udovič, Primorski dnevnik; Marij Čuk, RAI; Jurij Paljk, Novi glas; Ezio Gosgnach, Dom; Iole Namor, Novi Matajur) in Hanzi Tomažič (Nedelja) iz kroškega zamejstva.

Drugi del je vodil Janez Stergar (Inštitut za narodnostna vprašanja), tu pa so prevladovali časnikarji iz zdomstva in izseljenstva: Mirko Vasle (Okence v Slovenijo, Argentina), Marjana Mirković (Sopotja, Hrvaška), Andrej Mohar (radio in spletna stran ÖRF, Avstrija), Marjana Sukič (Porabje, Madžarska), Bojan Božič (EuroBlic, Bosna in Hercegovina), Meta Lenarčič (Radio3ZZZ, Avstralija) in Marija Ahačič Pollak (radio Glas kanadskih Slovencev, Kanada).

Tu je bilo predvsem razvidna razlika med izzivi, ki jih morajo reševati slovenski časnikarji v zamejstvu in po svetu. Medtem ko se prvi borijo za trgovsko-finančni obstoj medija in po njem za lastno, osebno eksistenco (ker so tam zaposleni), je v izseljenstvu skrb predvsem za izdajanje/oddajanje, ker so sodelavci prostovoljni delavci, zaposlenjaki, ki tudi iz svojega žepa in prostega časa prispevajo, da so rojaki na tistem delu sveta informirani in med seboj povezani.

O odmevnosti zamejske in zdomske problematike v medijih v Sloveniji so z vodenjem Mateje Feltrin Novljan (radio Ognjišče) govorili Andrej Černic (tržaški časnikar), Matjaž Merljak (radio Ognjišče), Mirjam Muženič (RTV Slovenija), Boris Jaušovec (Večer), Marjan Šrimpf (RTV Slovenija Maribor) in Nada Podobnik (STA). Dr. Danijel Grafenauer in dr. Kalin Munda Hirnök (Inštitut za narodnostna vprašanja) pa sta predstavila izsledke raziskave o pokrivnosti in integraciji zamejskega in slovenskega medijskega prostora.

Medtem ko je Merljak pokazal na bogato, redno in stalno poročanje o Slovcenih izven meja, je vloga Slovenske tiskovne agencije precej klavna. Res so njene novice po internetu do neke mere na voljo vsem rojakom, je pa poročanje o bogatem življenju slovenskih skupnosti izven meja matične Slovenije skrajno občasne ali vezane na dobro voljo priložnostnih udeležencev; dogajanje v zamejstvu ni profesionalno pokrito ampak spet predvsem odvisno od pripravljenosti dopisnikov na 'tej strani meje'.

Zadnja okrogla miza je bila posvečena slovenskim časnikarjem, ki so si utrli pot v tujih medijih; vodila jo je Edita Cetinski Malnar iz RTV Slo. Predstavljeni so bili Kristian Stepčić Reisman (Glas Istre, Hrvaška), mag. p. Ivan Herceg DJ (Radio Vatikan), Mara Gergolet (nadomestna odg. urednica za mednarodno politiko v Il Corriere della Sera) in že omenjena Katarina Drlja. Največ sta znali povedati obe časnikarki, predvsem Katarina Drlja, ker Al Jazzera zveni eksotično in pa ker se je razširil glas, da je postala najbolje plačana slovenska časnikarka. In tudi podatek, da je pred časnikarskim poklicem doštudirala teologijo.

Ljudmila Novak

Konferenco je zaključil Ivo Jevnikar in podal nekaj ugotovitev, ki so se mu porodila ob izvajanju sodelujočih. Med drugim je izrazil upanje, da je kdo iz vladnih uradov zapisal in jih posredoval osebam, ki lahko kaj ukrenejajo. Tako kot so druge konference doživele več ponovitev, naj bi tudi ta imela več nadaljevanj in bi tako prišli do besede tudi tisti mediji, ki to pot niso imeli prilike aktivno sodelovati (tedenski tisk iz Slovenije, revije iz zamejstva, tiskani mediji iz drugih kontinentov). Vse skozi je rdeča nit bila zavezanost slovenstvu, slovenski zavesti, jeziku in da mediji izven meja RS niso zgolj informativna sredstva, temveč gradijo skupnost, dograjujejo kulturo, utrjujejo zavest. V matični domovini sta zamejstvo in izseljenstvo duhovno daleč (seveda z izjemami). Ustvarjanje skupnega slovenskega prostora ni samo stvar medijev - je tudi stvar šolstva in vzgoje, politike, gospodarstva, športa. In še marsikaj bi se našlo.

Ob koncu dneva je še bolj prišla na plan potreba po spoznavanju in druženju. Užitek klepeta je bil še večji ob postrežbi, dan poprej pa ob sprejemu na sedežu Vlade RS, ko je Ljudmila Novak kot podpredsednica Vlade RS - ob odsotnosti častnega pokrovitelja, predsednika Janeza Janša, ki je bil v ZDA - priredila sprejem za udeležence konference.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONA MIZERIT

Čeprav položaj ni popolnoma enak, je le res, da iz Argentine z zanimanjem in skrbjo gledamo, kaj se dogaja v Venezueli. Zmaga Chaveza preteklo nedeljo globoko odmeva med nami. Vlada kaže obnovljen optimizem ne le spričo zmage same, temveč tudi zaradi precejšnje razlike (10%). A tudi to ne pokrije domačih težav.

Grehi se maščujejo.

Osrednja snov preteklega tedna je bil gotovo »upor« žandarmerije in prefekture. To sta v Argentini dva varnostna organa, katerih namen je varovanje državnih mej: žandarji na suhem, prefekti v vodi, bistveno na rečnih mejah. Dejstvo je, da sedanja vlada vedno bolj pogosto uporablja obe sili za nadzorstvo notranjega stanja. Spričo rastočih težav na področju varnosti in zaradi nezaupanja do policije (delno zaradi notranje korupcije, delno zaradi ideološkega nezaupanja izza časa vojaškega režima), je zadnje čase raslo tako število nju-nih članov kot množični posegi na vseh področjih, tako v Velikem Buenos Airesu, kot v notranjosti. Tam predvsem v primerih sindikalnih uporov in protestov. Druga plat težav pa je na področju plač. In tukaj je vlada zagrešila, ker je hotela doseči vse z najmanjšimi stroški. Prihraniti je hotela na socialnih in pokojninskih prispevkih. Zato je vprašanje prihodkov enih in drugih reševala na tak način, da so del plač sestavljali razni »dodatki« (plačevanje na črno), ki so mnogokrat preseglji bazično plačo. Ta pa je bila merilo za upokojene člane obeh sil. Vrsta sodnih tožb in pozitivnih razsodb je končno vlado prisilila, da na tem področju skuša narediti potrebni red. A zdravilo je bilo hujše kot bolezen. Ko so, po predsedniškem dekretu, v uradno plačo vključili vse dodatke (in od njih odšteli razne pristojbine) so v večini primerov tako žandarji kot prefekti dobili znatno manjše dohodke, v nekaterih primerih celo nad 50% manjše. Izbruhnil je upor, ki ga je vlada skušala zadušiti tako, da je zamenjala celotno vrhovno vodstvo obeh sil. Z odstranitvijo s položaja je kaznovala tudi vidnejše glasnike upora. Zaman. Nato je podminister za varnost (Sergio Berni) sprejel zahteve upornikov (med njimi bazična plača 7.000 pesov) in obljubil, da bodo dobili odgovor ta torek, 9. oktobra. Vendar so člani obeh sil medtem opravljali svoje varnostne dolžnosti. Tako je stanje v trenutku, ko pišemo te vrstice.

Gospod kapucinar ...

Kot v stari besedni igri, so si vladni predstavniki podajali krivdo drug drugemu. Krivi naj bi bili celo mediji (Clarín, Nación ...), ki so o vsej stvari poročali in razgalili vladna protislovja. A težko je bilo zakriti, da je vsega kriv dekret, ki so ga podpisali gospa predsednica, ministrica za varnost (Nilda Garré) in gospodarski minister; sestavili pa sami vladni izvedenci. Niso vedeli, kaj odločajo in podpisujejo? So mislili, da člani varnostnih organov ne bodo protestirali? Težko je izreči stvarno sodbo, ko gre za ljudi, ki so zagledani sami vase in v lastno oholost. Sedanje zahteve upornikov pa predstavljajo dva velika izziva: vrniti obema organoma red in pokorščino, temeljno za kakršnokoli oboroženo silo, in urediti finančno plat. Če bi ugodili zahtevam, bi državo to stalo letno dodatnih 4.000 milijonov pesov. Dogodek in problem pa ponazarjata stanje na mnogih drugih področjih. V vladi odločajo, pripravljajo uredbe in zakone, ne da bi premislili in preračunali posledice. Vedno bolj odločajo vedno mlajši in neizkušeni, a ljubljenci gospe predsednice. Usoda se tudi maščuje.

Preveč front. V Venezueli so, kljub vsemu, napravili pozitiven korak: opozicija je združena. V Argentini pa je to danes utopija. Ni osebe, ne ustanove, ki bi dosegla enoten nastop. Edino odpor proti ustavni spremembi, ki bi gospe omogočila ponovno kandidaturu, jih družijo. Zato je to snov vlada trenutno potisnila v ozadje. Ne manjka pa tipanja v tej smeri. Le tako si lahko razložimo podoben poizkus v Mendozii. Tam je guverner Francisco »Paco« Pérez. V domačen zboru nima zadostne večine, da bi dosegel reformo provincialske ustave. A jo vseeno poriva naprej. Mendoza in Santa Fe sta namreč edini provinci, ki ne dovolita ponovne kandidature guvernerja. Reforma, ki jo predlaga Pérez, bi to dovolila, a obenem omejila ostale funkcije (tudi poslanske) na en sam mandat. Če bi njemu uspelo, bi tudi gospa Cristina bolj optimistično korakala v tej smeri. Medtem pa ji okoliščine niso naklonjene: ugled pada, državni stroški rastejo in inflacije ne morejo ukrotiti. Razni strokovnjaki računajo, da bo prihodnje leto dosegla 30%. Vlada doslej tudi ni mogla imenovati lastnega sodnika na mesto, kjer se bo odločala usoda Clarina, niti nelegalno odstraniti vodjo Vrhovne državne avditorije. Preveč front, da bi mogla povsod zmagati.

60-LETNICA ROŽMANOVE ŠOLE

Vitez na obisku

V zadnji številki smo poročali o obletnici Rožmanove šole. A manjkala je še igra. Na praznova-

so nadaljevali s postavljanjem na odru. Režiserja so posnemali v gestah, kretnjah in premikanju po

nje je namreč prihjal tudi nenavaden gost, in sicer neki srednjeveški vitez, ki je meseca marca Rožmanovo šolo takole pozval:

»Uprizorite igro to, ki jo je Miroslav Košuta tržaški pesnik, Prešernov nagajenec napisal z mojstrsko roko!«

Zgodba o vitezu, ki ga je v svoj čas priklical v knjige zaljubljen fant, je vse zamakala. Režijo igre (že četrte) je rade volje sprejel bivši učenec Tone Podržaj. Poleg poklicnega dela kot strojni inženir mu je pri srcu tudi gledališče. Nastopal je z našim predragim režiserjem Maksom Borštikom in s prijateljem Blažem Mikličem igral celo v Sloveniji. Režiser se je navdušil nad bogatim besedilom in sporočilom igre, si zamislil igranje in sceno, poiskal primerno glasbo ter k igranju povabil tudi bivše učence.

In boj se je začel! To se pravi, sredi aprila so se začele vaje. Ob sobotah po dopoldanskem pouku so nastopajoči imeli najprej bralne vaje. Spopadali so se s pravilno izgovorjavo in naglašanjem ter režiserju sledili pri nakazovanju premorov, tonskih potekov in barve glasu. Ko so si vsi osvojili tekst,

odru. Vaje, vaje in samo vaje vse do generalke in končno premiere v soboto, 15. septembra.

In boj se je vnel! Na bojišču, to se pravi, na odru se je dinamično odvijala zgodba v šestih slikah s hitro menjavo scenerije, ki jo je prikupno izdelal Janez Filipič s sodelavci. (O vsebini zgodbe boste zvedeli v poročilu o Slomškovi

proslavi.) Tu pa vam predstavljamo glavne bojevnike, to se pravi, igralce in igralko. Postaven Tomaž Kastelic je z lahkoto (kljub 20kg težki obleki) zaigral vlogo viteza, vazala Karla Velikega, ki se znajde sredi njemu povsem tujega sveta in si pojave razlaga po svoje. S prodornim glasom je tekoče podajal besedilo v verzih, izkazoval globoko spoštovanje, bil sila očarljiv ali jezen in poudaril viteške vrline (plemenitost, hrabrost, predanost). Simpatičen Blaž Markež je na odru postal Andrej. V vlogi se je popolnoma vživel, doma z očkom pridno ponavljal dolgo besedilo in vse prepričal o tem, da vsakdo lahko oživi svojega viteza,

če vzame v roke pravo knjigo. Andrejeve sošolce Jano, Petra in Igorja so zelo sproščeno odigrali Martina Filipič, Tomaž Jarc in Nikolaj Leber. Enkratna je bila na odru Mirjanka Voršič Truden v vlogi None, kakršnih je malo. Izkazala je svoje talente in izkušnje pri nastopanju (turneja v Slovenijo leta 2005), znala biti ljubezniva, ironična, razburljiva. Sijajno je zapela, zaplesala in dokazala, da je na odru doma. Zelo posrečena sta bila Pavel Jerman in Joško Filipič kot Šestprsti in Refren. Rokohitri nepridiprav in njegov sodelavec sta z duhovitimi dialogi publiko nasmejala. Martin Žagar se je izvrstno znašel v koži policaja. Vloga učiteljice je v zelo lepi slovenščini prepričljivo podala Lucijana Oberžan Jarc.

Igro sta popestrila tudi ples in petje. Na prirejenem slavu na čast vitezu so pristrčno zaplesali mlajši in starejši otroci pod vodstvom Julije Kastelic in Natalije Jerman. Besedilu Košutovih pesmi je primerne napeve dodala prof. Lučka Marinček Kastelic, igralce naučila melodije in na predstavi v živo spremljala na orgle. Bravo za prelepo petje!

K uspešni uprizoritvi, ki jo

COLEGIO ESLOVENO A.M. SLOMŠEK

Slomškov teden v Mendози

Letos mineva 150 let od smrti blaženega Antona Martina Slomška. V Colegio Esloveno Anton Martin Slomšek smo se tako odločili, da bomo to obeležili obširno in poglobljeno. Z namenom vključevanja lokalnega okolja smo pripravili Slomškov teden. V sklopu tega smo organizirali različne dogodke in dejavnosti, pripravljene tako za najmlajše kot tudi za odrasle.

Teden smo pričeli z mašo v čast Slomšku, ki jo je vodil gospod Janez Cukjati, po njej pa so nam ušesa »pobožali« napevi Slovenskega mendoškega okteta, ki se je po tem zadnjem koncertu v Mendози kmalu odpravil na turnejo v Slovenijo.

Otrokom v kolegiju smo življenje Slomška najprej predstavili z risano zgodbo, to pa smo nadalje utrjevali s kratko trojezično (slovensko, špansko in nemško) gledališko igro »Blaže in Nežica v nedeljski šoli«, s katero smo poudarili pomembnost slovenskega jezika in njegovega ohranjanja. Vzgojiteljice so se vživele v različne vloge

in posredovale zgodbo na otrokom primeren način. Malčki so nova spoznanja željno sprejemali in lahko rečemo, da sedaj tudi marsikateri Argentinec ve več o življenju tega velikega Slovenca.

Obiskali smo cerkev Monserrat v Godoy Cruzu, kjer nas je sprejel duhovnik, gospod Sergio in malčkom pobljže predstavil kako poteka vsakdan duhovnika, kaj vse počne, kaj so njegove naloge - in kako zelo pomembno je zaupanje in duhovnost v vsakodnevem življenju.

Čeprav je kolegij v prvi vrsti namenjen malčkom in njihovi vzgoji v vrednotah, je vendarle celostni pristop še kako pomemben. V aktivnosti smo vključevali starše, saj so ravno oni tisti prvi vzgojitelji, prijatelji in spremljevalci v življenju otrok. Pripravili smo priložnostne

publikacije, s katerimi smo staršem, ki nimajo slovenskih korenin, približali življenje Slomška in njegov velik pomen za Slovence in slovenstvo.

Organizirali smo kratko delavnico o slovenščini in njenem položaju med ostalimi jeziki na svetu. Slovenščina z več kot dvema milijonoma govorcev spada v »elitno« skupino jezikov, ki spadajo med pet odstotkov najbolj govorjenih jezikov na svetu. Na svetu obstaja več tisoč jezikov - in večina teh je ogroženih in počasi izumira; večina jih tudi ne uživa »privilegija«, da se jih poučuje kot učni predmet v šoli. Četudi nas včasih pesti občutek majhnosti in ogroženosti, se je potrebno zavedati dejstva, da se slovenščina izven področja Slovenije ohranja že več generacij - in tudi zaradi tega je resnično posebna.

Utrujeni, a zadovoljni z doseženimi cilji z zaupanjem zremo v prihodnost in se priporočamo Antonu Martinu Slomšku, da nas spremlja še naprej.

VB

Barbara Fužir

ANTON DROBNIČ

Slovenska slepota (2)

Ob odločitvi vladne komisije za državne prireditve, da na letošnji slovesnosti za dan državnosti ne bo več simbolov in zastav, ki so med vojno in revolucijo razdvojile slovenski narod in pol stoletja slavile totalitarno nasilje, da torej vsaj na državni slovesnosti ne bo več pretekle ideološke delitve državljanov in njihovih združenj, je dr. Gregor Virant, predsednik sredinske Državljanske liste in kot predsednik Državnega zbora drugi najvišji državni funkcionar, v trenutku izgubil glavo.

Brez razmisleka in modrega preudarka, ki bi ga pričakovali od osebe njegove izobrazbe, njegovega položaja in ugleda, zlasti pa njegove odgovornosti, je kot užaljen otrok svoji lastni vladi pokazal jezik, ji v odkritem naspotju z dejstvi kot kakšen boljševik očital »delitev in izključevanje« in na slovesno sejo Državnega zbora RS prvič v samostojni Sloveniji kljubovalno poklical nosilce sovražnih komunističnih zastav in njihovega brkatega vodjo. Ta razbijalski odziv je povsem nesmiselno in žalji-

vo, kot da državljan ne ločimo belo od črnega, zagovarjal z nujnostjo »povezovanja in združevanja«.

Virantovo povabilo sovražnih zastav v slovenski parlament je bilo času in prilikam tako neprimerno, da ga niti povabljeni nosilci rdečih zvezd niso sprejeli. Celotni oni, ki so bili zaradi vladne odločitve ob svoj stalni privilegij, so ostali bolj trezni in preudarni kot predsednik

(nadaljuje na 4. strani)

SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA

Brumnov večer in »Črni plamen«

V soboto 1. septembra ob 19. uri je v dvorani dr. Tineta Debeljaka Slovenska kulturna akcija pripravila dvojni kulturni večer, ki je obsegal filozofsko in literarno po-

dročje.

V prvem delu smo se spomnili 100-letnice rojstva zdomskega filozofa, pedagoga in misleca **dr. Vinka Brumna**. Najprej je razčlenila svoje misli in dognanja predsednica SKA dr. Katica Cukjati. Že leta 2009 se je po elektronski pošti oglašil SKA-i iz Prlekije *France Krnjak*, katerega mati je bila sošolka dr. Vinka Brumna v osnovni šoli. Na prošnjo matere, se je *France Krnjak* pričel zanimati, kako bi približal ljudem iz Prlekije lik in pomen tega zdomskega filozofa, o katerem mu je mati povedala, da je bil daleč pred drugimi najboljši v razredu in izredno dobrega srca. Iz tega *Krnjakovega* zanimanja, z njegovo povezavo z Brumnovi sorodniki v rojstnem kraju, z njegovim pozornim in aktivnim delom s sodelavci zgodovinske-

ga društva Ormož je nastal Zbornik referatov in objava v domovini avtobiografije dr. Vinka Brumna - ob stoletnici rojstva. Na to znanstveno delo se je oprla referentka Katica Cukjati. Zbornik je izdalo Zgodovinsko društvo Ormož. Glavna in odgovorna urednica knjige je bila prijazna in zavzeta *Manica Hartman*; sourednik pa *Franc Krnjak*, ki je vztrajno vzdrževal stike za zbiranje gradiva. Urednica zbornika je v uvodnih besedah omenila vlogo sodelavcev zbornika in potek prireditve v *Salovcih*, kjer so odkrili spominsko ploščo na Brumnovi družinski kapeli, ter simpozij v *Središču ob Dravi*. V vsebini zbornika lahko spoznamo različne vidike tega izvirnega zdomskega misleca.

Dr. Stane Granda je v zborniku analiziral Dr. Vinka Brumna kot filozofa krščansko socialne miselnosti. Med drugim je zapisal: »Zdi se, da ga je v argentinskem obdobju bolj privlačila filozofija, mogoče v njenih okvirih tudi sociologija. Svoja razmišljanja in spoznanja je objavljal v argentinskih slovenskih revijah. Posebno je Vinka Brumna privlačevalo narodno vprašanje v okviru zdomstva, zlasti specifično slovenskega argentinskega«. Ta ugotovitev je v zvezi s tem, da je bil do zdomstva dr. Brumen pretežno pedagog.

Filozof in časnikar *Martin Brecelj*, rojen v Buenos Airesu, ki pa že od leta 1964 živi v Trstu, je kot družinski prijatelj analiziral Brumna v očeh zdomskega filo-

zofa. »Dr. Brumen je to usodo (zdomstva) sprejel in skušal v novih razmerah čim pristneje in čim popolneje zaživeti.«

Magister *Bojan Čas* pa je v zborniku razvil svoje misli z vidika: Vinko Brumen »Človek dveh svetov« in obrazložil, kaj je prava naloga filozofije. Ugotovil je, da je Vinko Brumen s pomočjo svoje (svoje) filozofske in metodološke kulture slovenski skupnosti v domovini in v zdomstvu razkrival temeljna vprašanja, dileme, stiske, značilnosti ljudi, rešitve in s tem nadaljal smisel življenju, tako svojemu kot skupnosti. Bil je človek dveh svetov.

Dr. Katica Cukjati je v zborniku zabeležila osebne spomine na stike z dr. Brumnom. Zaključila je prispevek z mislijo, da bi slovenski rodovi morali spoznati življenje in delo dr. Vinka Brumna, Prleka, z izredno umsko sposobnostjo in s srcem polnim ljubezni.«

Na 70 straneh pa se nam prikaže avtobiografija dr. Vinka Brumna, ki pa ne predstavlja zgolj osebnih podatkov temveč tudi zanimivo sliko naše zdomske stvarnosti v obdobju Brumnovega življenja. Zbornik pa popestrijo izredno zanimive slike, ki jih je posredovala Brumnova vdova *Ljudmila Sušteršič*. Nedvomno predstavlja ta zbornik zanimiv dokument Brumnovega opusa v okviru zdomske skupnosti.

Po izvajanju je sledila vrsta vprašanj in seveda tudi spominov nekaterih, ki so

filozofa osebno poznali. Ob pričetku referata pa je vzbudilo veliko zanimanje komentar *Jane Peternel Dobovšek*, kako sta z možem Jernejem pred leti obiskala Brumnove kraje in vzpostavila prve stike s *Francetom Krnjakom*.

Po kratkem odmoru je sledil **drugi del programa iz literarnega področja**. Vodja literarnega odseka lic. Vinko Rode je približal publiki svoje misli in zaključke o knjigi - samoizdat - pesnika Branka Rebozova »Pesmi črn plamen«.

Misli lic. Vinka Rodeta so bile vsebinsko izredno bogate. Razvil je paleto ključkov od analize vsebine poezij, okoliščine v katerih so nastale, prevladujoče tematike, razpored v času in kraju, primerjave s poezijami podobne tematike, psihološko in čustveno bližanje avtorja tematiki, razpoloženje ob doživetih tragičnih dogodkih, vtisi preteklih dogodkov tekom časa v emigraciji, pozaba ali nepozaba krivičnih in tragičnih doživetij in še marsikaj.

V ilustracijo je arh. Jure Vombergar občuteno prebral tri Rebozove poezije.

Na vsak način bogata vsebina drugega dela večera, je odzvala kopico vprašanj, komentarjev in željo, da bi se knjiga ponatisnila v Sloveniji.

Večer ob številni publiki je bil zanimiv, bogat in pester.

K.C.

Slovenska slepota (2)

(prihaja s 3. strani)

Virant. Vsaj državni zbor mora ostati dom vseh državljanov, kot je bil vse doslej!

Predsednik Virant se očitno sploh ni zavedal, kaj je v svoji nestrpnosti kljubovalnosti storil. Na pričakovano, času primerno in razumno vladno odpravo delitve in izključevanje je na vrat na nos uvedel novo delitev in novo izključevanje na najvišji ravni. Večno preteklim in večno privilegiranim je dal nov privilegij tam, kjer ga doslej še niso imeli.

Ne moremo si misliti, da Virant ne ve, kako je njegov predhodnik dr. France Bučar pred dvajsetimi leti prav v tem domu razglasil konec državljske vojne. Sedaj pa Virant, ki se je prej zaklinjal, da se ne bo oziral na preteklost, pokliče eno stran davne državljske vojne, naj zasede državni zbor! O drugi strani pa nič, kot da ta že sedi tam in je potrebno samo izenačenje, združevanje. Ali pa morda tudi Virant, tako kot »borci«, šteje, da druge strani sploh ni, saj so jo vendar že pospravili v brezna in neštete hude jame? Morda tudi on misli, da nasprotniki in preživeli uporniki proti zločinskemu partizanske-mu nasilju niso polnopravni slovenski državljani?

Slovinci so bili pol stoletja in so deloma še sedaj vzgajani v socialističnem nauku, da nasprotniki partizanov niso pravi ljudje, partizani pa so nadljudje, enakopravnosti enih z drugimi vsekakor ni in ne more biti. Za nekdanje partizane veljajo pravila, ki si jih sami postavljajo po svojih potrebah, ker so bili na »pravi strani«. Za druge, ki niso bili na »pravi strani«, velja pravo za »fašiste in njihove pomagače«. Ve se, v Sloveniji je pravo za »fašiste« strel v tilnik, bolj vzgojna varianta pa: mučen in živ vržen v prepad.

Nekdanjemu predsedniku republike in zadnjemu vojaku revolucije Milanu Kučanu najljubši Slovenec vseh časov dr. Ljubo Bavcon, zaslužni profesor kazenskega prava, je od nekdanj učil in večino slovenskih pravnikov tudi naučil, da je predpise, ki veljajo za sojenje fašističnim okupatorjem in njihovim pomagačem, »nedopustno uporabiti za sojenje pripadnika tiste strani v vojni, ki je bila nasprotna stran silam osi in njihovim pomagačem« (Mladina, št. 18/2009). Zato v Sloveniji kljub tisočim zločinom ni bilo nobenega kazenskega postopka proti nobenemu komunističnemu partizanu. Takšno razredno pravo je sprejel celo dr. B. M. Z., slovenski sodnik pri Evropskem sodišču za človekove pravice v Strasbourgu, ki je po tem pravilu sodil v znameniti zadevi Kononov proti Latviji, oprostil ruskega partizana težkih zločinov zoper človečnost in mednarodno pravo ter nazadnje, namesto Ljuba Bavcona, doživel svetovno sramoto, ko

je vrhovni senat njegovo sodbo spremenil in jasno izrekel, da za enaka dejanja veljajo enaki predpisi tako za fašiste kot za protifašiste in tudi za ruskega partizana Vasilija Kononova. Tudi nedotakljivi partizani so padli na trdo zemljo, Evropa se je vrnila k resnici in pravici za vse enako, Slovenija pa še vedno lebdi v megli partizanskih zločinskih »vrednot«!

Ali je tudi Virant žrtev sprijene razredne in pri nas še vedno prevladujoče Bavconove znanosti, ko sploh ni pomislil, da sta v vsaki državljanski vojni dve strani in da državni funkcionarji vsaj po sedemdesetih letih ne smejo zanikati in prezirati ene strani ter dajati prednosti drugi? Ni razumel, da je v demokraciji dovoljeno samo ločevanje po tem, kaj si naredil, in ne po tem, kdo si, na kateri strani si. Viranta najbrž v nasprotovanje vladni izključitvi sovražnih simbolov ni gnalo sovraštvo, ki poganja »borce«, ampak le miselna okorelost in podrejanje večno vladajočim. To daje upanje, da je to bila njegova zadnja ideološka delitev državljanov, zadnje dajanje prednosti enim in izključevanje drugih glede na preteklost in »pravo stran«. Da bo z lastnim umom pregledal Bavconovo razredno pravo in si sam ogledal puščavo revolucije.

Virantovo nedržavniško cepetanje smo skušali razumeti in pojasniti z njegovim napačnim in preplitvim premislekom sedanosti in preteklosti. Še težje pa razumemo ogorčen, povsem nerazsoden izpad mag. Radovana Žerjava, predsednika Slovenske ljudske stranke. Ta je odločno zahteval, naj se vlada »opraviči organizacijam, ki so bile s proslave izključene«, češ da državna slovesnost pripada narodu, vsem Slovenkam in Slovincem brez izključevanja (Dnevnik, 22.6.2012).

Če Žerjav že govori o izključitvi organizacij, zakaj nista niti on niti njegova stranka nikoli ugovarjala, ko je bila z vseh državnih slovesnosti in z drugih državnih in javnih dogodkov doslej pri vseh vladah, tudi pri tistih v katerih je sodelovala njegova SLS, vselej dosledno izključena Nova slovenska zaveza, organizacija pripadnikov in somišljenikov druge strani v državljanski vojni, nosilka javnega spomina na tisoče zločinskih umorjenih Slovencev in Slovincov, ki so se uprli partizanskim zločinom? Ali člani in prijatelji Nove slovenske zaveze in člani številnih drugih organizacij, ki so tudi bile vedno izključene z državnih slovesnosti, niso Slovenke in Slovenci?

Žerjav ni Virant, pri katerem bi neko mero zgodovinske nevednosti ter miselne pristranskosti in togosti lahko razumeli. Mag. Radovan Žerjav je vendar predsednik stranke, ki je pravna naslednica in naj bi bila tudi idejna in politična naslednica klasične Slovenske ljudske stranke, ki prav te dni slavi 120. obletnico ustanovitve. SLS je bila glavna članica medvojne Slovenske zaveze in poli-

tična ter organizacijska nosilka slovenskega odpora proti nasilju partizanskih tolpe pod komunističnim vodstvom. Vsaj ta temeljna in vsem znana dejstva preteklosti in sedanosti bi predsednik današnje SLS moral poznati in jih upoštevati, ko je govoril o državi in enakopravnosti vseh Slovencev. Pa jih ni, v ogorčen nastop proti lastni vladi ga je dvignil samo odvzem prednosti in posebne časti sovražnim simbolom in prizadetost sovražnikov. Zavrnitev sovražne in krvave rdeče zvezde z državne slovesnosti ga je tako užalila, da je izgubil prisebnost in zahteval, naj se država nemudoma opraviči organizaciji za vrednote nekdanjega NOB-ja, naj se opraviči tistim, ki so z boljševiškim napadom na slovenski narod v času njegove največje nesreče v nesmiselno smrt spravil 87.000 Slovencev, oropano in s trupli posejano, duhovno in materialno razdežano Slovenijo pa v polstoletno boljševiško enoumje, naj se za izključitev opraviči tistim, ki so sedemdeset let – tudi z množičnimi umori - izključevali vse druge, tistim, ki še danes širijo ideologijo sovraštva in ogrožajo slovensko svobodo. Drugih, od nekdanj izključenih organizacij, drugih zanikanih Slovencev Žerjavova ogorčenost in zahteva za opravičilo nista nikoli dosegli, še omenil jih ni.

Poleg tistih, ki so duhovno slepi zaradi nepremagljivega sovraštva, in teh, ki jim pogled megli zlasti pomanjkanje odgovornega premisleka in prisebnosti, je največja krivda za potapljanje Slovenije v boljševiško preteklost pri predsedniku republike dr. Danilu Turku. Ta za nazaj in za naprej obljubljeni »predsednik vseh Slovencev« je vneti zagovornik in častilec partizanstva in njegovih najbolj zločinskih ostankov. Tudi njega slepi sovraštvo do drugorazrednih državljanov, do tistih ki niso na »pravi strani«. Tudi njegov um ni pripravljen na globlji premislek, ker ga zadržuje strah pred resnico. Zgleduje se po razkošju in brezobzirnosti nekdanjega maršala. Zadovoljen je s praznimi besedami, kaj več mu onemogoča pomanjkanje modrosti in prisebnosti.

Glavni vzrok njegove duhovne slepote pa je slepota srca. Od daleč se vidi, da je hladen človek, ki ljudi nima rad, niti svojih na »pravi strani«, še manj vse druge, »drugorazredne«. Da bi se spozabil in pokazal pristno prisrčnost, človeško toplino svoje duše, ni pričakovati. Njegova dela, ki jih ni malo, so odločno usmerjena v rušenje sedanje vlade, v zaničevanje njenih podpornikov in v pehanje za svojo lastno prihodnost.

Ogledali smo si nekaj slik slovenske sedanosti, ki kar kričijo k pomiritvi in naši vrnitvi v normalnost, v slovensko krščansko kulturo in evropsko civilizacijo. Takšno pot nam lahko zavaruje samo nov, demokratičen predsednik republike. Zato bomo glasovali za dr. Milana Zvera.

Ljubljana, 8. Septembra 2012 - ZAVEZA 86

NOVICE IZ SLOVENIJE

MNISTRICA IZ AVSTRALIJE

Na obisku v Sloveniji je bila avstralska ministrica za zdravje Tanya Plibersek, ki se je sešla s premierom Janezom Janšo, ministrom za zdravje Tomažem Gantarjem in ministrico za Slovence v zamejstvu in po svetu Ljudmilo Novak, pa tudi predsednik Danilo Türk jo je sprejel. Pliberskova je potomka slovenskih izseljencev, gre pa za najvišji avstralski obisk v Sloveniji doslej.

CENE PADAJO

Cene nepremičnin v Sloveniji so z izjemo gozdnih zemljišč v prvem polletju letos realno padle, ugotavlja geodetska uprava. Kljub zaostrovanju gospodarskih in socialnih razmer je bilo povpraševanje po stanovanjskih nepremičninah razmeroma veliko. Ocenjena realna cena rabljenih stanovanj se je v primerjavi z lanskim prvim polletjem znižala za 3,7 odstotka, hiš za 4,8 odstotka, pisarn za 2,3 odstotka, lokalov za 6,7 odstotka, zemljišč za gradnjo za štiri odstotke, kmetijskih zemljišč pa za 0,3 odstotka. Medtem se je ocenjena realna cena gozdnih zemljišč zvišala za 1,3 odstotka.

SLOVENIJA IMA TUDI BUČNO OLJE

Evropska komisija je v evropskem uradnem listu objavila registracijo štajersko prekmurskega bučnega olja. To 15. slovenski proizvod, registriran pri Evropski komisiji, so sporočili z ministrstva za kmetijstvo in okolje.

BREZPOSELNOST V SEPTEMBRU

V Sloveniji je bilo septembra registriranih 105.441 brezposelnih, kar je 0,6 odstotka manj kot avgusta in 1,5 odstotka manj kot septembra lani. Brezposelnost se je zmanjšala zaradi zaposlovanja brezposelnih; zaposlilo se jih je 38 odstotkov več kot avgusta, je objavil zavod za zaposlovanje.

NOVA IMENA V PREŠERNOVEM SKLADU

Člani Upravnega odbora Prešernovega sklada so se sestali na konstitutivni seji, na kateri so za predsednika izvolili akademika Jožeta Trontlja, predsednika Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Novi člani s štiriletnim mandatom so še Janez Bogataj, Srečo Dragan, Kajetan Gantar, Jože Horvat, Slavko Hren, Andrej Inkret, Janko Kos, Lado Kralj, Jože Kušar, Lojze Lebič, Katja Pegan, Alenka Puhar, Hugo Šekorjanja in Rudi Španzel.

PO SVETU

ENOTNI NADZOR

Finančni ministri Evropske unije so v tork v Luksemburgu razpravljali o enotnem nadzoru nad bankami v območju evra. A ta deli članice. Zato se zdi cilj, da bi bil ta nadzor, ki je pogoj za neposredno dokapitalizacijo bank iz stalnega mehanizma, vzpostavljen že v začetku prihodnjega leta, vse bolj pod vprašajem. Podpora enajstih članic povezave pa ima evropski davek na finančne transakcije, kar pomeni, da je že izpolnjen prvi pogoj za njegovo uvedbo.

EVROPSKA INTEGRACIJA

David Cameron namerava sklicati referendum o novem dogovoru Velike Britanije z Evropsko unijo, če bo po splošnih volitvah leta 2015 še premier. V pogovoru za BBC je pojasnil, da bi bil to najpreprostejši način za razrešitev vprašanja prihodnosti Otoka v povezavi. Velika Britanija ni del območja evra in je do zdaj že večkrat zavrnila možnost prevzema skupne evropske valute.

NOBELOVI NAGRADI

Nobelovo nagrado za fiziko bosta letos prejela Francoz Serge Haroche in Američan David Wineland za prelomno delo na področju kvantne optike. Evropski škofoje pa so medtem pozdravili odločitve o podelitvi Nobelove nagrade za medicino Britancu Johnu Gurdonu in Japoncu Šinji Jamanaku za odkritje, da je zrele celice mogoče reprogramirati, da postanejo pluripotente. »Gre za pomemben temelj v priznavanju, da celice, ki niso iz zarodkov, opravljajo v razvoju novih medicinskih terapij alternativo človeškim zarodnim celicam,« so zapisali škofoje v izjavi za javnost. Slednje so namreč vse manj odgovarjale na klinične zahteve. Raziskave na embrionalnih celicah pa so tudi prepovedane zaradi odločitve evropskega sodišča, da je človeški zarodek komaj oplojeno jajčece ali pa tudi proizvod kloniranja. Kljub temu je Evropska komisija še vedno pustila odprto financiranje raziskav na človeških zarodnih celicah v okviru programa Horizon 2020. Evropski škofoje zato zahtevajo, da se takšno financiranje prekine.

CHAVEZ DOBIL VOLITVE

Na nedeljskih predsedniških volitvah v Venezueli je zmagal dosedanji predsednik Hugo Chavez. Po skoraj vseh prešteti glasovnicah je osvojil 54 odstotkov glasov, njegov

PISALI SMO PRED 50 LETI

Z ZAČETO AKCIJO NAPREJ!

Slovinci s področja Velikega Buenos Airesa smo še vedno pod vtisom mogočne proslave stotnice Slomškove smrti, v Slomškovem domu. Poseben čar tej lepi proslavi so dala slovenska dekleta, žene, fantje in moške v slovenskih narodnih nošah. Toliko jih je bilo kakor doslej še na nobeni slovenski prireditvi, kar smo jih imeli v Argentini. Okoli sto so jih našli. Za Buenos Aires res lepo število.

Ob pogledu na zbor slovenskih narodnih noš se je orosilo oko marsikateri slovenski ženi, pa tudi marsikateremu slovenskemu možu. Kaj bi to prikrivali. Pred njimi so namreč oživel spomini davnih časov, let izpred prve svetovne vojne in med njo, in let med obema svetovnjima vojnama, ko so se slovenska dekleta, fantje ter moške v teh in takih nošah udeleževali mogočnih narodnih taborov in shodov ... Tako je bilo v svobodnih časih.

Vse moramo storiti za ohranitev slovenskih narodnih tradicij. In ena teh je slovenska narodna noša. Pa ne samo ohraniti, tudi še bolj jo moramo uveljaviti, pri mladini zanjo vzbuditi še večje zanimanje.

SLOVENC V ARGENTINI

SLOVENSKA VAS

X. JUBILEJNI MLADINSKI DAN

Preteklo nedeljo je mladina iz Slovenske vasi v Lanusu, imela svoj praznik: svoj mladinski dan. Pričel se je s sv. mašo, katero je daroval g. Janez Petek. Kot prva točka športnega sporeda je bil nogomet. Prvo točko popoldanskega programa so imela dekleta, in sicer tekmo v odbojki. ...

MLADINSKI DNEVI V MENDOZI

Že šestič so naši rojaki v Mendози priredili od 13. do 14. t. m. svoje mladinske dneve. Letošnje trije dnevi so bili postavljeni pod Slomškovim geslom: Sveta vera bodi vam luč, materin jezik pa ključ za zveličavno narodno omiko. Že pred mesecem so se Mendoščani spomnili Slomška v »lokalnem obsegu«, ti dnevi pa naj bi bili osvetljeni z lučjo njegove vseslovenske osebnosti.

ŠKRJANČEK Narodna

*Škrjanček pa prileti
s poljske ravnine,
kmetiče gor budi:
»Pojdite na njive!«*

*Škrjanček se v zrak spusti,
v zraku na glas kriči:
»Kmetič, le pojdi orat,
ženka, sejat!«*

Svobodna Slovenija, 18. oktobra 1962 - št. 42

nasprotnik Henrique Capriles, ki je že priznal poraz, pa 45 odstotkov. Chavez je tako osvojil še četrti predsedniški mandat.

LIBIJA ŠE VEDNO BREZ VLADE

Libijski parlament je zavrnil predlog premiera Mustafe Abu Šagurja za imenovanje krizne vlade desetih ministrov. To je bila njegova zadnja možnost za oblikovanje vlade. Novega mandatarja naj bi libijski parlament izvolil v naslednjih treh do štirih tednih.

NIŽJA RAST

Svetovna banka je znižala napoved gospodarske rasti za hitro rastoče države v vzhodnoazijski in pacifiški regiji na 7,2 odstotka. Znižanje napovedi je posledica ocene, da bo Kitajska letošnje leto sklenila z najslabšim gospodarskim rezultatom v zadnjih 13 letih. Kitajska naj bi namreč zabeležila le 7,7-odstotno rast BDP.

RESUMEN DE ESTA EDICION

PREMIAN AL DIRECTOR DEL DOCUMENTAL SOBRE OPEKA

Jože Možina, el director del documental "Pedro Opeka, The Friend of the Poor" (Pedro Opeka, el amigo de los pobres), recibió por este filme el premio al mejor director en la categoría documental, en el festival ITN de Hollywood. El documental presenta la obra y la personalidad del padre Pedro que junto con su organización sin fines de lucro Akamasoa, ha ayudado a más de 23.000 personas sin hogar. Pedro Opeka es un sacerdote católico, nacido en la Argentina de padres eslovenos, que trabaja desde hace muchos años como misionero en Madagascar. El largometraje, que dura aprox. 100 minutos, se proyectó por primera vez en diciembre del año pasado en la televisión eslovena y batió récord de audiencia. Možina define a este documental como una de las mejores historias de nuestro tiempo. El premio se lo entregarán en enero próximo en Los Angeles. (Pág. 2)

ROŽMANOVA ŠOLA, 60 AÑOS

En los festejos de los 60 años de la Rožmanova šola proyectaron un DVD que contiene no sólo la historia de los eslovenos que llegaron a la Argentina, sino también el hacer cotidiano en los salones del curso de idioma esloveno, recuerdos, testimonios, etc. Para tan importante aniversario también prepararon un tríptico que muestra la última década de trabajo, porque para el aniversario de oro ya habían editado una publicación. El grupo de padres reconoció y agradeció a los docentes que impartieron educación a lo largo de 60 años a los alumnos del curso. Como broche final, prepararon una obra de teatro titulada "Vitez na obisku" (La visita del Caballero), dirigida por el Ing. Tone Podržaj y en las actuaciones los alumnos y ex alumnos de la institución. En la obra, un niño despierta de un libro de cuentos a un Caballero que vivirá durante un tiempo en su casa, con los inconvenientes en la adaptación, por el cambio de época, pero con los valores y modos de Caballero, intactos ... Amenizada con música y bailes, sedujeron al público que disfrutó de las ocurrencias de los personajes y el su desparpajo. (Pág. 3)

DOBLE VELADA CULTURAL

El 1º de septiembre próximo pasado la Acción Cultural eslovena tuvo una nueva velada cultural en la sede del centro esloveno capitalino. En una primera parte recordaron - en su 100º aniversario del nacimiento - al filósofo migrante, educador y pensador, Dr. Vinko Brušen, quien vivió muchos años en la Argentina y participó activamente en las actividades de la colectividad. En una segunda parte de la velada, reflexionaron sobre la publicación 'Pesmi črn plamen' (Cantos la llama negra), el libro de poesías de Branko Rebozov, también miembro de nuestra colectividad. (Pág. 4)

UNA SEMANA DEDICADA A SLOMŠEK

Este año transcurrieron 150 años del fallecimiento del beato Anton Martin Slomšek. El colegio de Mendoza, que lleva su nombre, dedicó una semana a Slomšek. Los niños conocieron su biografía a través de dibujos y con un acto trilingüe (esloveno, español y alemán) sobre 'Blaže y Nežica en la escuela dominical' en el que se destacó la importancia de la lengua eslovena y su conservación. También prepararon publicaciones conmemorativas para acercarlos a los padres que no tienen raíces eslovenas la vida del beato Slomšek y su importancia para los eslovenos. Asimismo, llevaron a cabo un taller sobre el idioma esloveno y su lugar entre las lenguas del mundo. Con más de dos millones de hablantes, el esloveno pertenece al 5% de los idiomas más hablados en el mundo. A pesar, de que a veces se sufre una sensación de pequeñez (respecto del idioma) hay que ser consciente del hecho de que la palabra eslovena se mantiene vigente durante varias generaciones fuera de los límites de Eslovenia. (Pág. 3)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Franci Žnidar** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar** in **esloveniau@gmail.com** **Za Društvo ZS:** Franci Žnidar / **Urednik:** Tone Mizerit

Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Vera Breznikar Podržaj, Štefi Leber, Barbara Fužir, Anton Drobnič in Katica Cukjati.
Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino, \$ 500.-; pri pošiljanju po pošti: sivi papir, \$ 635.-; beli papir \$ 710.-; Bariloche; \$ 560.-; obmejne države Argentine, 215.- US dol.; ostale države Amerike, 225.- US dol.; ostale države po svetu, 235.- US dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto, 165.- US dol. za vse države. Dolg za letnike v zaostanku se plača po ceni naročnine tekočega leta. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.**
Čeke: V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750-C1289ABJ Buenos Aires-Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: info@vilko.com.ar

MALI OGLASI

TURIZEM

TURISMO BLED

EVT Leg. 12618
Dis. 2089de Lucía Bogataj
Monseñor Marcón 3317 B, San Justo
Tel. 4441-1264/1265TTS VIAJES
Alenka Vivod
5294/3884155/660/0859 - avivod@ttsviajes.com
GREGOR BATAGELJ, turistični vodnik v Sloveniji. Slovenski/španski jezik. Mob.: +386-(0)31-567-098. E-naslov: mgbatagelj@gmail.com

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474.

ADVOKATI

Dobovšek & asociados - odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel./Fax: 4602-7386.

E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marijana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik. Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 / 15-4088-5844 - mariana.poznic@gmail.com

Dra. Ana C. Farreras de Kocar - Suscesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Martes y Jueves de 15 a 18 hs. Belgrano 181 - 6º B (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4469-2318 Cel.: 15-6447-9683

e-mail: farrerasanac_te@yahoo.com.ar

OSEBNE NOVICE

Krst

Krščen je bil German Ignacio Tortelli. Očka je Víctor, mamica pa Nadja roj. Pugelj. Botra sta bila Tatjana Pugelj in Leonardo Tortelli. Srečni družini iskreno čestitamo!

Poroka

Dne 29. septembra 2012 sta si v cerkvi Marije Kraljice v Slovenski vasi (Lanús, Buenos Aires) podarila zakrament svetega zakona ženin Martín Sušnik in nevesta Magdalena Jerman. Priči slava sta bila: Marija Zorec in Matjaž Jerman. Sveto mašo je daroval lazarist Janez Cerar. Novoporočencema želimo obilo božjega blagoslova!

Smrt

V Villa Ballester je umrla ga. Ivanka Ilc roj. Borštnar (98). Naj počiva v miru!

„Druži nas ista kri, družijo iste skrivnostne vezi“ Tone Kuntner

Zedinjena Slovenija
in Društvo Slovenska Pristava
lepo vabita, da se udeležite velike slavnosti:57. Slovenski dan
in
45. obletnica Slovenske Pristaveki bo v nedeljo, 28. oktobra 2012,
v prostorih Slovenske Pristave, República de Eslovenia 1851, CastelarOb 11.30: sveta maša
Ob 13.00: kosilo
Ob 16.30: kulturni program - sodelujejo vsi domovi.

Prijave za kosilo: družina Kenda 4627-4935; ter družina Križ 4481-3541.

Vsi prisrčno vabljeni!

OBVESTILA

SOBOTA, 13. oktobra:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Orlek - festival mladih, ob 22.30 uri v Slovenskem domu v San Martinu.

NEDELJA, 14. oktobra:
56. obletnica Našega doma v San JustuČETRTEK, 18. oktobra:
ZSMŽ San Martin vabi na mesečni sestanek v Domu ob 16h. Govoril bo inž. Jernej Dobovšek Eno leto v Guatemali (2. del). Vsi prisrčno vabljeni!SOBOTA, 20. oktobra:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Pristavska skupina gostuje z igro »Bog masakra«, v Hladnikovem domu ob 20. uri.

NEDELJA, 21. oktobra:
Materinski danSOBOTA, 27. oktobra:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 28. oktobra:

57. SLOVENSKI DAN
in 45. obletnica Slovenske Pristave

SOBOTA, 3. novembra:

Šolski izlet

SOBOTA, 10. novembra:

Zaključna prireditev tečaja RMB, v Slovenski hiši.

SLOVENSKI DAN – STOJNICA

Starši: Čudovite pravljice za otroke; najlepše povesti za naše mladce in mladenke. Približajte jim svet fantazije v slovenskem jeziku.

Kje? Kdaj?

Na stojnici Zedinjene Slovenije na Slovenskem dnevu!

In tudi spominčki, zastavice, nalepke, značke, in še marsikaj.

V nedeljo 28. oktobra na Pristavi v Castelarju

SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA

Likovni odsek Slovenske kulturne akcija vabi slikarje, grafike in risarje, rojene v Argentini slovenskega porekla, da predstavijo svoje stvaritve na skupinski razstavi, ki bo v Slovenski hiši v veliki dvorani 1. decembra 2012. Kdor želi sodelovati naj pošlje po pošti ali po elektronski pošti svoj kratki curriculum vitae in fotografije treh svojih slik. Stvaritve naj bi bile srednje mere (od 50cm x 40 cm., do 1 m. x 1m.) s pojasnilom o uporabljeni tehniki - po pošti na naslov SKA, Ramón L. Falcón 4158, C1407GSR, Buenos Aires; po elektronski pošti pa na naslov andreadolinar@gmail.com.

Igralska skupina s Pristave
gostuje v Slovenski vasi z igro

Bog Masakra

Režija: Boštjan Modic

Sobota, 20. oktobra ob 20. uri

Prostovoljni prispevki - Po igri bo na razpolago večerja

Prijave na telefon: 4267-1095

SLOVENSKI KOTIČEK

Poslušalcem SLOVENSKEGA KOTIČKA sporočamo sledeče spremembe:

- z mesecem oktobrom nas lahko spremljate ob četrtkih ob 20.00 uri po FM PLURAL 103.9.

- po internetu: www.radioplural.com.ar

Vsako soboto pa lahko uživate naš televizijski program ob 16.30 uri na ARGENTINISIMA SATELITAL.

Po internetu: www.argentinisimatv.com.ar

Otroška počitniška kolonija 2013

Za otroke od končanega 4. razreda dalje

bo od 1. do 10. januarja 2013 v prenovljenih prostorih Hanželičevega doma v Cordobi.

Vodi prof. Miriam Mehle Javoršek.

Cena: za prvega otroka \$ 2.400.-, za drugega \$ 1.800.- in za tretjega \$ 1.200.-.

Rok prijave in vplačilo do 15. oktobra \$ 800.-, drugi obrok \$ 800.- do 15. novembra in tretji obrok \$ 800.- do 15. decembra.

na račun: CBU 0340022700051290009008; CUIT 27139270776

Ali osebno po dogovoru.

Zaradi prevoza in drugih razlogov, omejimo kolonijo na prvih 50. vpisanih otrok.

Prijave in pojasnila na tel. 4654-6477 (Alenka Prijatelj)

ali po elektronski pošti na naslove

alencasch@yahoo.com.ar

kolonija2013@hanzelic.com.ar

kolonija2013@hostalhanzelic.com.ar

Potrdilo bančnega vplačila poslati na fax 4613-3528

56. OBLETNICA
NAŠEGA DOMA SAN JUSTO1956-2012
Nedelja, 14. oktobra 2012

Naš dom San Justo, H. Yrigoyen 2756 San Justo, Buenos Aires.

11:30 Zbiranje narodnih noš in predstavnikov domov v Našem domu. Sprevod do sanhuške stolnice.

12:00 Sveta maša za žive in rajne rojake iz okraja. Daruje delegat prelat dr. Jure Rode; somašuje p. dr. Alojzij Kukovica. Poje MPZ San Justo pod vodstvom prof. Andrejke Selan Vombergar.

13:15 Dobrodošlica navzočim in dviganje zastav v Našem domu. Fotografska razstava pevske turneje MPZ San Justo po Sloveniji in zamejstvu.

13:30 Kosilo.

17:00 Kulturni program v zgornji dvorani. Uvodni pozdrav. Slavnostni govornik: arh. Jure Vombergar. Na odru Frida Beznika: "KJE DOM JE MOJ?", odrski prikaz v besedi, pesmi in plesu.

Po kulturnem programu prsta zabava in ples ob zvokih Slovenskega instrumentalnega ansambla.

Prijave za kosilo: pri Mici Malavašič Cassullo (4441-5528) ali pri Mari Uštar Novljan v Našem domu, vsak dan od 8. do 12. ure (4651-4914).

Vsi prisrčno vabljeni!

V nebesih sem doma
Bl. Anton Martin Slomšek

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem sporočamo, da nas je 21. Septembra, v 98 letu starosti, zapustila gospa

Ivanka Borštnar vdova Ilc

Priporočamo jo v molitvi in blag spomin.

Zahvala č.g. Franciju Cukjati za sveto maziljenje ter vsem, ki ste jo kropili in molili za njen večni pokoj.

Žalujoci:

sinova Janez in Franci z družinama,
hčerka Helena,
sestre Francka vdova Aljančič z družino, Filica z družino
in Tilka vdova Leskovec z družino,
brat č. g. Matija Borštnar
ter ostalo sorodstvo